

Foaia Diecezană

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

Prețul abonamentului:	APARE DUMINECA	Prețul inserțiunilor:
Pe un an . . . . . 240 Lei	Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”, iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrațiunii „Tipografia și Librăria Diecezană” în Caransebeș.	Pentru publicațiuni oficiale, concurse edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei
Pe jumătate de an . . . . . 120 Lei		
Pe un pătrar de an . . . . . 60 Lei		
Un număr . . . . . 5 Lei		
Pentru strălănătate pe un an . . . . . 300 Lei		

Alegerile eparhiale.

Reconstituirea corporațiunilor eparhiale ce urma să se facă acum doi ani a fost amânată. Anul acesta pentru eparhia noastră, cea a Aradului și a Timișorii, — ca o urmare necesară a înființării episcopiei de Timișoara — după trei sesiuni consecutiv amânate, s'au ordonat noi alegeri.

Aceste alegeri se fac avându-se ca îndreptar regulamentul votat de congres și publicat în anul 1937, ale cărui dispoziții aici la noi la Caransebeș au fost interpretate și aplicate cu strictețe. Am făcut unica excepție a *estrasului de naștere* pe care noi l-am interpretat ca *estras de botez*.

Firește, interesul pentru aceste alegeri trebuie să ne preocupe. Totuși, să ne bucure afluența mare de candidați. Biserica o constituie doar totalitatea celor botezați în legea ei, de aceea înmulțirea ochilor cari se îndreaptă din nou spre Biserică este un semn mulțumitor.

Numai că nu este suficient ca cineva să se fi botezat acum treizeci de ani în legea noastră ortodoxă, să fi cercetat biserica la Crăciun, la Paști și la zilele mari ale Neamului, ca astăzi să fie candidat iar mâine membru în Adunarea eparhială. Credem deci că bine a făcut legiuitorul bisericesc când a adus corectivul memoriului și al certificatelor prescrise.

Estradarea certificatelor însă, nu se cade să fie o simplă formalitate. Certificatul este un document care, ca orice document, nu se eliberează numai la cerere. Trebuie să fii într'adevăr un bun creștin *cu bună purtare și practicant al vieții bisericești* ca să ți se poată elibera certificatul doveditor. Prezentarea timbrelor și a even-

tualei taxe este numai un accesoriu fără importanță!

Iată preoții și toți creștinii satelor noastre au astăzi asigurate destule mijloace menite să le stea într'ajutor ca în Adunarea eparhială să nu intre decât numai creștinii cu adevărat de frunte și merituoși.

Dacă realitatea nu prezintă întru totul perspectivele dorite, vina este aproape în întregime numai a lor, a preoților și a credincioșilor votanți. Cine este vinovat: dacă se strecoară în corporațiunile reprezentative ale Bisericii elemente nechemate: candidatul necunoscător al rânduiei bisericești, nesocotitor al intereselor ei morale și materiale, sau Biserica, primindu-l — datorită slăbiciunii unor organe ale ei — între fruntașii ei bisericești? Este Adunarea eparhială doar o școală pentru cei cari nu cunosc catehismul Bisericii, ori trebuie să fie o corporațiune în care clerul și poporul își trimite pe aleșii săi — în dubla accepțiune a cuvântului — ca să chibzuiască împreună cum să sporească posibilitățile unei vieți religioase morale intensificate, cu ajutorul mai ales al pildei de viață cu adevărat creștinească a membrilor ei?

Am avut și până acum, cu toată ingerința corupătoare a politicianismului în alegeri buni creștini și oameni de ispravă în Adunările noastre eparhiale.

Preoții *noștri* nu s'au lăsat intimidați nici de „marii electori” de ieri cum nu s'au temut nici alaltăieri de baioneta jandarmului ungar.

Criteriul lor în toate era bunul simț, era iubirea de neam și de lege.

Astăzi și mâine grija și interesul lor trebuie pus și mai mult și exclusiv în interesul Bisericii noastre!

Rugul românesc.

Pe vremuri în orașul Cernăuți la „Polski Dom“ în sala de reprezentății era o cortină admirabil pictată.

Pe o stâncă pe care sus o băteau vânturile cu ascuțit de seceră, iară jos o izbeau din toate părțile valuri mândroase ca șerpii, stătea impasibil un țaran polon cu privire cruntă și scrutătoare în viitor. El simboliza vitalitatea de oțel a neamului său indeferent de grația milostivă sau paloșul ucigător al vremurilor. Pictorul într'un ceas binecuvântat de Dumnezeu a simțit cum trebuie pusă pe pânză dârzenia unui neam.

Și tăman din Cernăuți sufletul meu săgeta acasă în Banat decâteori priveam acest tablou zguduitor. Imi aduceam aminte de toate istorisirile bătrânilor din sat cum au venit peste ei, ciurma, holera, apele, seceta, foamea, focul, Turcii și alte lifte streine și cum au rămas ei totuși credincioși locurilor.

Li ținea aici dragostea pentru căsuțele lor în cari s'au născut și și-au plâns amarnic morții. Nu puteau pleca pe alte meleaguri mai fericite din pricina mormintelor unde își durmeau somnul de veci toți dragii lor: copii, frați, surori și părinți.

Dar asta mai va că-i lucru omenesc, dar mirare de lume este și va rămânea cum au putut ei să țină vreme îndelungată cu atâta îndărătnicie la limba românească și la biserica românească pentru cari îndurau nenumărate batjocuri și umilinte. Parecă alții nu le-au vindut? Veniseră pe aici francezi sadea și dela o vreme au dat cu franțuzia de gard începând să simtă o ură năpraznică față de neamul lor de baștină.

Dar valahii bănățeni purtând chivotul legii din loc în loc nu s'au lăpădat nici de limbă nici de credință ci au așteptat acoperiți de răni timpul până când Dumnezeu au dat în lături din calea lor pe Canaani pe Hetei, pe Hei, pe Ferezei, pe Gherghesei, pe Amorei și pe Iebusei. E mirare de lume, repet cum au fost în stare să reziste strămoșii noștri mai ales la groaznica și cea de totdeauna poftă cu care căutau să-i mănânce de vii străinii.

Unii le descântau la urechi că li-e limba urâtă, alții le sporovăiau că e o poveste nevre-dnică de crezământ că sunt lăstare din trunchiul daco-roman cei de ai treilea le băteau toaca la urechi să se lase de legea și obiceiurile lor

nepotrivite cu cerințele timpului. Oh de câteori acești părinți cu cojoace și cu plete lungi nu au fost tratați cu promisiuni de mâncare sârată fără apă.

Dar la toate chinurile ei au rămas surzi ca tunul fiindcă numai atunci își ascuțiau urechile când cântăreții lor cu glas de îngeri cântau din cele strane stihurile:

Trimise semn și minuni în mijlocul tău Egipte întru Faraon și întru toate slugile lui. Carele a bătut neamuri multe și a ucis împărați tari.

Pe Sion Impăratul Amoreilor și pe Og împăratul Vasanului și toate împărățiile lui Hanaan. Și a dat pământul lor moștenire, moștenire lui Israil poporului său.

Doamne numele tău e în veac.

Adevărat că a trecut multă vreme de când pe pământul Bănățului trăiau voinicii principi daci de aici din fața locului, până când a ajuns să ne spună „Sănătate“ românească un rezident regal bănățean. Dar Dumnezeu nu s'a mulțumit cu atât ci s'a milostivit și s'a arătat în rugul românesc carele a ars sute de ani nemistuindu-se și ne-a dăruit un scaun și de mărire religioasă. Și în sufletele unor păcătoși s'a ivit dorința și mai păcătoasă de a abate iarăși apa în matca strămoșească și din punct de vedere religios.

Este adevărat că e un fel de strâmtoréală la suflet să te gândești să așezi pe capul unui vlăstar al țărânilor bănățene purtătoare de chivot al legii Coroana de principe bisericesc. Asta ar însemna să reîncopii legătura cu popii Dacilor dela malurile Murășului de acum o mie și ceva de ani.

Deunăzi călătoream pe tren și un strein cu nume caracteristic franțuzesc își bătea joc de neamul lui de origine. Tăceam și mă gândeam fie ce o fi tot neamul meu e neam mai superior, fiindcă Domnul care acum vre-o câțiva ani a avut o Biblie franțuzească a svârlit-o cu indignare în fundul podului iar eu când oi ajunge acasă iar o să mă uit la chipul lui tatamoș îmbrăcat în cojoc și o să-i zic:

Sănătate! Tatamoș!

Dr. Ștefan Cioroianu
protopop.

Nesocotirea harului.

II.

„Puțini aleși“

a) Ne fură comoditățile.

Insistențe speciale ne îndeamnă să revenim asupra articolului cu acelaș nume, scris de noi în unul din numerele apropiate ale acestei Foi.

Intenții bune ne mână condeiu, în a profita de pe urma impresiei primului articol: spre lucru bun și plăcut lui Dumnezeu, unde el a aflat ascultare și plină de cutremur cercetare a sa — a fiecăruia —; spre luminare, liniștire de patimi și încetare de scandală, acolo unde el a iritat sensibilități neghioabe și a indispus susceptibilități interesate.

Puțini dintre noi își dau seama, cu deplină conștiință, de înalta și sublima chemare, ce și-au luat-o asupra umerilor lor.

Puțini sunt aleșii ce mai lucră fără cârtire pentru folosul evangheliei și mersul bun al mântuirii, trecând peste inerentele greutăți ale misiunii.

Oameni *suntem* și nu ne înălțăm pe aripile apostoliei *nici pe noi înșine* spre Dumnezeu.

Oameni *vămănem* și ne coborâm misiunea între oameni, umanizând-o, punând-o în scopul intereselor noastre vremelnice, degradând-o dela adevărata ei chemare, pervertindu-i postulatele ideale, cu vechime apostolică în îndeplinirea lor.

Nu este de mirare, dacă nu suntem pătruși de sublimitatea chemării!

Nu este de mirare, dacă nesocotim harul dat nouă spre mai departe împărtășire și lucrare!

Fiindcă unde este vrednicia noastră, dacă noi colaborăm spre mecanizarea chemării noastre, spre ușurarea umerelor noastre cât mai mult de ea, pentru obținerea unei comodități culpabile?

Din dedicarea noastră ei, *cu timp și fără timp*, misiunea noastră a devenit anexă altor mari preocupări, ce, neconținute altele, ne fură *tot timpul*.

Din dedicarea noastră ei, *cu trup și suflet*, misiunea noastră a devenit titlu de societate și mijloc de asigurare a subsistenței apropiate sau a celei mai depărtate.

Lucră harul, cu toată nesocotirea lui, peste nevrednicia și comoditatea a câtor dintre noi?

Lucră harul peste pasivitatea tembelă a câtor dintre noi?

Suntem trupești, atâta de trupești, încât noi numai pentru trup grijim, fără preget și fără odihnă.

Foveste sunt pregătirile noastre trupești, zi de zi și ceas de ceas, în a sluji Domnului, păstorindu-i sufletele.

Prefăcătorie sunt pregătirile noastre sufletești de-a oficia liturghie și taină; prefăcătorii de care fiecare dintre noi, deplin conștient, ar trebui să se cutremure.

Nu mai încap în chemarea din zilele noastre, le-au gonit afară din noi alte preocupări, alte probleme, alt stăpân.

Nu ne lasă comoditatea să lucrăm: lenevim fără scrupul, neștiind că furăm timpul prețios de lucru pentru progresarea Bisericii.

Câtă înaintare nu am putea provoca lucrând conștienți și numai în marginile puterilor noastre? Dar așa, de câte roade binefăcătoare nu lipsim comunitatea, de câte virtuți duhovnicești nu o sărăcim?

Furăm comunitatea de bunurile spirituale creștinești, ce-s ale ei, numai ale ei!

Nu lucrăm fără bani, nu ne deranjăm decât cu anumit scop peste lucrul duminical.

Săptămâni întinse de lene până la saturație ducem, încât nu e de mirare dacă misiunea devine excepție la regulă și povară.

Când este vorba de adunat pentru trup, însă, adunăm cu o zgârcenie ce devine, pentru preoți, *exemplară*. Dăm noi atunci adevăratul randament harului; lucrăm noi pătruși într'adevăr de puterea acestui dar imens dat nouă; îl împărtășim noi cu timp și fără timp; căutăm noi să profite de lucrarea lui toată turma încredințată nouă?

Sau îl nesocotim?

Ce altceva facem, deoarece lucrarea lui nicidecum nu poate fi epuizată de noi, puterea lui nicidecum săcătuită în noi?

Ce facem noi cu acest dar dat nouă spre lucrare? Nu suntem noi oare lucrătorul leneș și comod, ce și-a ascuns talantul în pământ sterp?

Ne fură comoditățile și nu mai lucrăm alături și în posesia conștiință a acestei puteri mari mântuitoare dată nouă.

Ne fură *Mamona lumii acesteia*, care nu lasă vrednicia noastră să lucreze cu deplina ei efica citate alături de harul îndreptător, sfințitor, viu-făcător și mântuitor.

Și tot el țipă în noi, când i-se irită sensibilitățile și i-se indispon susceptibilitățile, deoarece noi, cei chemați spre apostolesc lucru în slujba îndureratei Biserici, a zilelor noastre; suntem nevrednici și *nesocotim harul*.

Prof. Dr. Petru Rezuș.

Rezidentul Al. Marta în slujba Banatului

(Continuare)

Odată declanșată cruciada, ea trebuia să smulgă, neîntârziat, cu orice preț, *biruința*, care, din atâtea și atâtea motive, cunoscute ori ascunse, n'a venit decât după noui și îndelungate frământări, după noui și frecvente intervenții la înaltele foruri bisericești și de Stat.

Sufletul acestei cruciade a rămas tot *marele preot* al dreptății, ridicat, între timp, prin încrederea regală, la suprema comandă a non createi unități administrative, a ținutului Timiș. În clipă istorică a instalării, când din mâinile Prea Fericitului Patriarh și prim sftenic al Tronului, Miron, ia comanda ținutului Timiș, Excelența Sa rezidentul Marta, n'a uitat să enunțe, radios, deschis și fără emfază, în fruntea programului activității Sale de Rezident, că își va face un punct de onoare din a lucra, mai departe, pentru a reda Banatului *comoara* cea mai scumpă răpită de streini: *Episcopia Timișorilor*, cel mai puternic bastion de rezistență morală și de fortificare a spiritualității românismului dela granița de Apus a țării.

Și, spre marea bucurie a dreptmăritorilor creștini din Banat, rezidentul regal Marta s'a ținut de cuvânt. A dat Banatului ceea ce au visat și dorit moși-strămoșii noștri.

Obținând grația regală, spre a ridica, în inima Banatului, *cetatea spiritului*, rezidentul Marta a dovedit că, și de acolo, de sus, unde l-au înălțat virtuțile și inepuizabilele lui puteri de muncă, înțelege să rămână același credincios, bun și militant, al Bisericii străbune, pe de o parte, iar de alta a dovedit că *minunea* regală și-a afirmat și deastădată marea importanță în viața de toate zilele a națiunii, făcând din rezidentul regal persoana care polarizează toate năzuințele ținutului, persoana care mijlocește, efectiv și sigur, deslegarea fericită a tuturor marilor probleme ce au drept scop ridicarea vieții naționale, culturale, religioase și economice a națiunii din cuprinsul unui ținut.

Așezământul domnesc începe dar să dea roade binecuvântate. El însuflă încredere supușilor, dând *conținut* demnității rezidențiale. Restaurarea episcopiei Timișorilor, prin mijlocirea Rezidentului — care mijlocire n'a putut fi făcută timp de 21 ani de niciunul din șefii nenumăratelor partide politice, apuse pentru totdeauna — justifică pe deplin *necesitatea* reformei ca și *utilitatea* ei. S'a dovedit încă odată că Rezidenția regală, când este reprezentată de un om cu *suflet* și *inimă* românească,

încălzită de *credința* străbună, nu este un simplu decor, cu atât mai puțin o ficțiune, ci o *esențială* și absolut necesară funcțiune în viața națiunii și a țării.

În cuvântarea sa din pragul noului an, rezidentul Marta a fost fericit să amintească conștiinței bănățene marea minune săvârșită, prin înalta înțelepciune a M. S. Regelui Carol II:

„Nu pot să trec cu vederea un *eveniment* intern al anului trecut, pentru acest colț de țară important: *Episcopia Timișorilor*. Prin grația M. Sale s'a întâmplat și *minunea*: Înființarea episcopiei Timișorilor. Zic „minune” deoarece dacă pentru înfăptuirea ei a trebuit să se scurgă 70 ani, ea merită să fie considerată ca atare. De aceea mi-am permis — a spus Excelența Sa — să vorbesc și în general de minunile inițiativelor regale și de luminatele gândiri domnești, fără de cari, *din cauza intrigărilor*, manifestărilor de egoisme și ici-colea de afecțiuni criticabile, personale, *episcopia nu lua ființă*. Credem că acestea vor fi *încetat*, și episcopia își va putea îndeplini marea și înalta sa *mișiune națională și religioasă*, căci, de nu, *pedeapsa morală nu va rămâne neaplicată*”.

Ultimele cuvinte ale rezidentului Marta lasă impresia unei umbre de îngrijorare, ce încă n'a putut fi ștearsă din sufletul omului, care știe că a luptat *drept* pentru o *cauză dreaptă*, care o viață întreagă a stat în slujba dreptului și a dreptății, care n'a cunoscut ce înseamnă egoism și fățarnicie, lucru de culisă și intrigărie; care totdeauna a mers drept înainte, pe calea obiectivității, a sincerității, a luminii, a cinstei și a adevărului.

Viața lui nu cunoaște sinuozități. Sufletul lui timp de jumătate veac, ca o lumină lină, înfiptă în vârful de munte, a luminat cărările multor rătăciți, a alinat durerile multor desmoșteniți ai sorții, a deschis ochii multor orbiți de patimi și ură, și a adus multora liniștea și pacea sufletească pierdută în volbura fărădelegii.

Ceice îl văd Duminecă de Duminecă, sărbătoare de sărbătoare în fața sfântului Altar, își dau seama că în sufletul acestui mare demnitar al Statului *nu este vicleșug*. Că El, spre deosebire de atâția alții, luminează calea fraților lui, nu numai prin cuvântul său plin de mireasma înțelepciunii bătrânești, ci și prin însăși viața și faptele sale, *preamărind* astfel pe *Tatăl nostru cel din ceruri*.

Cuvântul luminos și fără echivoc al Excelenței Sale, ia, în împrejurările în cari a fost rostit, caracterul unei *rugi* fierbinți, adresate fraților bănățeni și prin ei tuturor celor ce au la inima lor interesele, bunăstarea și înaintarea

acestui ținut românesc: să se înceteze orice acțiune care, dintr'o problemă de importanța episcopiei Timișorii, vrea să facă trambulină pentru cei cari încă nu s'au putut identifica cu năzuințele sufletului bănățean.

Turburătorilor acestui suflet, rezidentul Marta le-a citit, cu toată gravitatea momentului și a slujbei ce deține, sentința cu *pedeapsa morală, care nu va rămâne neaplicată.*

O rugămintă, dar și un avertisment! Rugămintă, fraților credincioși, — avertisment, turburătorilor!!

Vremea grea în cari trăim ne impune, în mod hotărât, tuturor, strângerea rândurilor în jurul unui singur ideal, unui singur steag, pe care stă scris: *un singur popor, o singură credință și o singură dorință: apărarea patriei, apărarea gliei strămoșești...* cu tot ceea ce cuprinde ea, bun și sfânt, cu toate comorile ei neprețuite, lăsate nouă moștenire de înaintași.

Pentru noi, Bănățenii, episcopia reînviată a Timișorii, este una din cele mai neprețuite comori din câte ne-au transmis străbunii noștri. Această comoră — ascunsă sute de ani — dorim să o valorificăm, punându-o în slujba idealului de înnobilitare și întărire a sufletului bănățean, singura forță, care, în caz de pericol, constituie cetate inexpugnabilă și redută nebiruită la granița de Apus a țării.

Majestatea Sa Regele Carol II ne-a dat Episcopia Timișorii, nouă ne rămâne numai să *alegem* pe acela, care va trebui să dea *viață* acestei ctitorii regești.

În cartea *Bănățenii și Episcopia Timișorii*, acum doi ani am scris: „Din toate acestea se desprinde un singur adevăr, clar ca lumina soarelui: Bănățenii — preoții și laicii — vor, cu orice preț, și pe orice cale, să vadă, grabnic, în inima Banatului, pe *marele Păstor*, singurul, care — în aceste timpuri de grea cumpănă și de serioase îngrijorări pentru integritatea și viitorul țării — când forța primează dreptului și când cei mulți și tari nesocotesc drepturile celor cu număr și putere mai redusă, — poate redeştepta încrederea în forța morală și cea armată a națiunii, și poate constitui *instrumentul*, care, delăturând toate piedecile din cale, să inaugureze un *nou spirit* și un *nou ritm de viață* în rândurile lipsite de coeziune ale Bănățenilor“¹⁾.

(Urmează)

Preotul Gheorghe Cotoșman.

Dragostea față de Dumnezeu.

Dacă urmărim cu atenție cuvintele sfinte ale Evangheliei, atunci observăm, că între datoriile cele mai de seamă ce le avem de îndeplinit față de Creatorul lumii, este și dragostea ce trebuie să o avem față de El. Este mai mult ca o datorie, o spontană manifestare a sufletului creștin.

E destul să ne gândim la tot ce a făcut Dumnezeu dela începutul creațiunii omului și până la trimiterea în lume a Scump Fiului Său, a Mântuitorului Nostru Iisus Hristos, pentru că să mântuiască neamul omenesc de păcat.

Virtutea creștină plină de smerenie și dragoste ne arată drumul sigur al vieții eterne.

Fără împlinirea dezideratelor creștine, fără ca să împlinim cuvintele Sf. evanghelist Luca, de „a-l iubi pe Domnul Dumnezeuul tău din toată inima ta, din tot sufletul tău, din toate puterile tale, din tot cugetul tău“, nu putem avea fericirea vieții creștine. Sufletul nostru se pierde în întunerecul vremurilor, gândurile noastre devin triste. De veacuri dearândul omul aleargă după atingerea idealului, după himere, — dar drumul lui a fost zadarnic, fiindcă a nesocotit lumina harului divin.

Privind în jurul nostru, vedem minunea creațiunilor divine, tot ce zărim în lume, e Creația Tatălui ceresc, ele strălucesc în toată splendoarea, aducându-ne aminte de „iubirea cea veșnică“ ce ne-a arătat-o Dumnezeu, după expresia proorocului Ieremia (31, 3).

Venirea Mântuitorului Iisus Hristos în lume trebuie înțeleasă, ca suprema dragoste arătată Lumii „lumină din lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat“, — lumina, care a adus pacea și liniștea între oameni.

Hristos trăește veșnic în mijlocul nostru, El ne șoptește duios și acum: „Iată eu cu voi voi fi până la sfârșitul veacurilor“. Taina Sf. Eucharistii este cea mai grăitoare.

Să ne gândim la tot ce a făcut El pentru oameni, cum s'a sacrificat pentru lume, cum a curs sângele Lui nevinovat și din el a răsărit lumina și mântuirea — *Indurarea* și *Veșnicia*.

Iubirea creștină față de Dumnezeu Tatăl și Iisus Hristos, trebuie să aibă puterea abnegației și a împlinirii faptelor creștinești. În primul rând iubirea cerească, care în mod imperios, o învingere de sine și înlăturarea păcatului, care se pune în calea dragostei creștine. Să ne supunem tuturor orânduieilor divine, în orice chip s'ar

¹⁾ Prof. Gh. Cotoșman, *Bănățenii și Episcopia Timișorii*, Caransebeș, 1938, p. 376—377.

arăta ele datoria noastră e să le primim și să-l preamărim.

Prezența Mântuitorului în lume trezește acele momente unice pe cari le trăiește omul creștin, ele ne arată calea iertării deaproapelui nostru.

Primindu-l pe Iisus în sufletul nostru, suntem înțelegători ai vieții și morții.

Viața noastră tinde spre acea spiritualizare, care restabilește valorile esențiale ale religiei și a moralei creștine, ne arată orientarea religioasă a societății de azi.

Idealul spiritului creștin ne face ca să participăm la o acțiune creștină cât mai intensă pe toate terenurile vieții noastre sociale. Problema păcii și a mântuirii o găsim în Sfânta Evanghelie. Deslegarea ei vine cu ajutorul dragostei față de Dumnezeu Tatăl și Fiul Său Iisus Hristos.

Prof C. Rudneanu

Hristos și pacea lumii.

Acum, când toată natura e liniștită, doarme, regele naturii — omul — e treaz și stă de veghe la hotarele urii. Acum, când lupta pentru existență din natura irațională, lupta lrunzelor cari să ajungă la lumină mai bine și să umbrească pe celelalte a încetat, omul continuă războiul dușmăniei.

Bătrânul pământ de luni de zile clocotește în spuma uciderii, a urii și a răzbunării. Om pe om, frate pe frate se pândește și se ucide cu clocotul dușmănos al fiarei! Din șanțurile morții, mirosul sângelui cald vărsat ajunge până la noi, iar vaetele și strigătele fraților creștini loviți în cap, inimi, cu picioare rupte, cu mâini deslipite de corp, umplu de durere văzduhul și străbat în țările îndepărtate până la căsuța din satul lor, unde zac cu ochii scăldați în lacrimi soțiile, copiii orfani și părinți gârboviți de ani.

Dar să ne plimbăm prin satele noastre, a căror bărbați stau de veghe la hotarele Țării. De privim în dreapta, dăm cu ochii de porțița micuțelor case de câte un moșneag sătul de roadele războiului trecut și înflorat de cel actual, care rezemându-și de o cârjă neputința bătrânelor, te întrebă cu sufletul plin de dor, de mai este vreo nădejde să-și revadă în curând pe unicul fiu, sprijinitorul său și al babei, care în casă udă cu lacrimile ei cenușa din vatră, unde dă să aprindă două surcele ca să-și mai desmorțească cele oase trudite.

De te uiți în stânga vezi copiii creștinului cutare, jucându-se zburdalnici. Îți vine să plângi

când te gândești la tatăl lor de pe zonă, care este departe de ei, cu dorul lor în inimă și cu frica de a-i nu-i mai vedea poate.

La privirea stărilor de acum îți vine să crezi că se apropie sfârșitul lumii. Nu-și mai amintește această omenire de blândul Iisus și nu mai aude cuvintele sale „Pace vouă“, „Pacea mea las vouă“!

Dumnezeu iartă pe om și ne trimite pe fiul său în lume, ca să ia trup omenesc și să curățească păcatele oamenilor. Iată pe fiul lui Dumnezeu se naște în ieslea dobitoacelor, căci nu are loc în case omenești.

Scapă omenirea din robie, îi luminează orbii, îi vindecă leproșii, îi tămăduiește îndrăciții, îi învie morții, și răsplata este cununa de spini pe frunte și răstignirea pe cruce cu piroane în mâini și în picioare.

Care tată, sau care mamă din lume și-ar jertfi unicul fiu pentru păcatele și fărădelegile altora? Cred că nu este nimenea. Iar dacă întrebăm pe Dumnezeu cu psalmistul: Ce este omul de Te înduri de el, ce este el? Răspundem: iată o mână de pulbere și cenușă, un păcătos și un înrăit fără margini, și totuși Tatăl ceresc se îndură de el, „căci așa a iubit Dumnezeu lumea, încât pe fiul său cel unul născut l-a dat, ca tot cel ce crede în el să nu piară, ci să aibă viață veșnică“. Și lumea cum l-a întâmpinat?

În loc de cântări și brațe deschise, cu tancuri și tunuri; în loc, ca pământul și cerul și marea să răsune de glasuri vesele, pământul răsună de bubuiturile tunului, cerul pe zgomotul avioanelor purtătoare de moarte, iar marea de gemete sinistre și jalnice a ființelor disperate ce se cufundă în valuri înroșite de sânge.

De ce nu s'a scăpat îngâmfata omenire de groaznicul măcel prin invenții, prin descoperiri și prin produse tehnice, pentru cari nu cruță osteneți și sudori, pentru cari își sacrifică tot timpul, toată liniștea și în cari crede că zace fericirea?

Pentru că nici omul de acum două mii de ani nu a scăpat din ghiarele păcatului și ale pierzării prin invențiuni și tehnică, ci prin micuțul prunc Dumnezeu ce s'a născut în peșteră.

Omenirea de atunci și-a îndreptat ochii săi cu încredere spre răsărit, și capetele încoronate — magii — au plecat în căutarea celui luminat de stea. Cea de acum nici atât. Iar dacă își îndreaptă privirile spre răsărit, în urma înrăutățirii sale crescând, privește numai cu groază mâna roșie amenințând cu necredința întreaga Europă.

Omenirea de atunci a început să iubească secolele dearândul pe cel ce a predicat iubirea. Omenirea de astăzi iubire nu are, căci de ar

avea, om pe om nu s'ar masaca. A uitat peștera umedă încălzită doar de răsuflarea dobitoacelor, a uitat că aceasta a ținut loc de palat încăpător celui neîncăput. A uitat umilinta și a alungat pe micuțul prunc cu învățăturile lui din viața sa.

Cel ce s'a născut în peșteră a înființat pe pământ imperiul iubirii, al păcii, al blândeții și a desființat domnia întunecului a forței și a mândriei. A răsturnat concepții, robia trupurilor — sclavia — și a adus mântuire sufletelor prin modestie, căci s'a născut în peșteră, prin blândețe, căci a suferit ocară și scuipările oamenilor, prin iubire, căci i-a iertat și a rugat pe Tatăl său: Tată, iartă-le lor că nu știu ce fac.

Omenirea de astăzi deși răstoarnă concepții, le răstoarnă prin omoruri, forță, ură și pentru întronarea necredinței.

Aceasta este față pământului în zilele noastre.

Pentru ca lumea să poată ieși din hora măcelului în care s'a prins, are o singură cale de urmat: Să îngenunche la picioarele celui ce s'a născut în staul și pe care l-a disprețuit, iar conducătorii și împărații lumii să pornească cum au pornit și altă dată magii să se închine lui Hristos, depunând la picioarele lui aurul, smirna și tămâia.

Când a poposit pe scoarța pietroasă a pământului Mântuitorul lumii, pământul s'a clătinat din temelii, iar stânca și-a deschis sânurile ei să-l primească în Betleem. Tu creștine nici până astăzi nu ți-ai deschis sufletul copleșit de ură spre a-L primi prin pace. Domnul, veșnic este aproape de tine. Deci nu zăbovi, suflete credincios! Poate pentru tine acesta este cel din urmă, al 11-lea ceas după cum arată frământările când poți îndeplini cuvintele Mântuitorului „Pace vouă“.

Ilie V. Câmpeanu

Ș T I R I

Înțelegerea Balcanică: un instrument al păcii.

Săptămâna trecută s'au reunit la Beograd ministrii de externe ai celor patru țări cari compun Înțelegerea Balcanică: România, Iugoslavia, Grecia și Turcia. Conferința a fost urmărită cu mult interes de toată lumea. Astăzi, după ce în deplin acord s'a hotărât voința fermă de pace a popoarelor componente și înțelegerea s'a prelungit pentru alți 7 ani, presa mondială fără deosebire subliniază marea importanță a conferinței Înțelgerii Balcanice.

Eroismul Finlandei. Este uimitor cum finlandezii până acum au respins toate atacurile rușilor comuniști. O mână de oameni apărându-și Patria cu un

eroism aproape de neînchipuit. Toată lumea susține pe bun drept că Dumnezeu este alături de cei cari luptă pentru Patrie și pentru dreptate!

Donație. Pentru capela dela Piatra-Scrisă a donat păr: Emanuil Pirtea din Sacoșul-mare suma de Lei 1000 din prilejul distingerei sale cu brâu roșu. Mulțumiri.

O inimă de adevărat român. Prefectura Județului Severin primind zilnic atât sume, cât și obiecte din toate părțile județului pentru înzestrarea armatei, până la publicarea definitivă a acestor donațiuni a crezut de bine să publice scrisoarea de mai jos a locuitorului Mreaja Isac cantonier C. F. R. din Iablanița pentru a servi drept exemplu tuturor bunilor români din acest județ.

„Domnule Prefect.

Subsemnatul Mreajă Isac locuitor din comuna Iablanița Jud. Severin, cantonier C. F. R. pătruns de sentimentul patriotic care l-am avut încă de când eram copil am fost închis de către jandarmii unguri pentru-că am îndrăznit să purtăm bete și căciuli cu tricolorul românesc când am umblat cu steaua prin sat, cu atât mai vartos azi când suntem în Țara română care ne adăpostește la sânul ei și este condusă de Înțeleptul ei Comandant Majestatea Sa Regele Carol II, trebuie să ne sacrificăm și să apărăm sfintele noastre hotare cu tot ce avem mai scump chiar cu prețul vieții cum au jertfit și moșii și strămoșii noștri. La împrumutul de înzestrare din anul 1934 am scris 4 bonuri de înzestrare. Iar acum văzând situația în care ne găsim cu ocazia poruncilor spuse de către dl. Primar al comunei noastre prin care au făcut apel la toți locuitorii ca să subscrie la împrumutul de înzestrare, eu subsemnatul pentru a-i îmbărbăta pe ceice erau la porunci, precum și pe toți funcționarii din comuna noastră cari au salar mult mai mare ca mine. (Sper că vor respecta și dâșii acest gest patriotic). Am adus la cunoștință că eu fiind funcționarul cel mai mic al Statului, pe lângă bonurile de înzestrare ce le-am scris, și-l vârs prin Administrația C. F. R., mai donez una mie Lei pentru înzestrarea armatei fără ca să primesc bon de înzestrare.

Cu poșta de astăzi prin mandat poștal trimit Domniei-Voastre donația de una mie Lei, rugându-Vă să binevoiți a o primi și a o trimite fondului pentru înzestrarea scumpei noastre oștiri, care stă de veghe la hotarele scumpei noastre Patrii.

Primiți Vă rog Domnule Prefect modesta mea donație și rog pe Bunul Dumnezeu să-și verse harul său cel sfânt asupra țării noastre, și asupra purtătorului de grije al ei care este Majestatea Sa Regele Carol al II-lea.

Să trăiască M. Sa Regele Carol al II-lea.

Trăiască Marele Voevod de Alba Iulia.

Trăiască Armata Română.

Trăiască România pe veci întregită.

Iablanița la 1 Februarie 1940.

Cu supus respect,

Mreajă Isac Nr. 307 cant. C. F. R.
și locuitor din com. Iablanița jud. Severin.

Pentru conformitate, Adjutantul Garnizoanei:

Sublocotenent rez. Gh. Șiclovan.

Aviz. Din salariile preoțești pro Ianuarie a. c. s'a detras: pentru un caz de moarte, sidoxia pe jumătate de an și o rată la împrumutul pentru înzestrarea armatei.

Notă oficială

Nr. 777 E 1940.

Se atrage atențiunea On. preoțimei parohiale să ridice regulat, la scadențe, dela sucursalele „Băncii Naționale a României“, c/a valoarea cupoanelor scadente, dela Titlurile de Stat, ce le au comunele bisericești.

Cupoanele neridicate 5 ani dela scadență, se prescriu.

Deci, prin neridicarea c/a valorii acestor cupoane, — la timp — se cauzează daune materiale bisericii, pentru care se face responsabil conducătorul Oficiului parohial.

Caransebeș, la 9 Februarie 1940.

Episcopul :

† VASILE

Consilier referent:

Dimitrie Sgaverdia.

Concurs

În baza ordinului Venerabilului Consiliu eparhia Nr. 6331 B. ex 1939 din 4 Noembrie a. c. se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“, pentru postul de preot la parohia I-a de clasa II-a din comuna **Sacoșul-mare** protopresbiteratul Buziaș, devenită vacantă în urma renunțării la această parohie a preotului Cornel Pițgoi.

I. Beneficii.

1. Sesiunea parohială în estindere de 42 jughere.
2. Veniturile stolare uzitate.
3. Casă parohială cu grădină și cu supraedificatele economice necesare.

II. Indatoriri.

Preotul ales este obligat a-și împlini toate datorințele preoțești și pastorale, a predica regulat în fiecare Duminică și sărbătoare și a catehiza la școala primară, fără nici o altă remunerație.

Toate impozitele după beneficiile de mai sus cad în sarcina preotului ales.

Cei ce doresc să ocupe acest post, întrucât vor avea cvalificațiunea cerută pentru parohii de clasa II-a, precum și binecuvântarea P. S. S. Episcopului diecezan, să-și înainteze cererile adresate consiliului parohial ort. rom. din Sacoșul-mare prin Prea On. Oficiu protopresbiterat al Buziașului.

Reflectanții se vor prezenta, pe lângă prealabila încunoștințare a Prea On. Domn protopresbiter tractual, în vre-o Duminică sau sărbătoare în sfânta biserică spre a-și arăta dexteritatea în cântare, tipic și oratorie însă nicidecum în ziua de alegere.

Sacoșul-mare, din ședința consiliului parohial ținută la 19 Noembrie 1939.

Președinte :

Emanuil Pirtec

paroh.

Secretar :

D. Biriescu

inv.

În conțelegere cu oficiul protopopesc.

Nr. 6799 B. ex 1939.

Acest concurs se aprobă și se publică cu aceea, că — în baza aliniatului ultim al §-ului 29 din Regulamentul pentru parohii și în baza deciziei consistorial ddto 3 Martie 1914 și respective 14 Aprilie 1914 Nr. 3058 B ridicat și la valoare de concluz sinodal, cu concluzul Nr. protoc. 33 ex 1914, precum și avându-se în vedere decisiunea Consistorului mitropolitan Nr. 258/1928 din 13 Nov. 1929 — se enunță obligamentul credinșilor de a presta și birul parohial, care este o parte integrantă a dotațiunii preoțești.

Caransebeș, din ședința Consiliului eparhia ținută în 12 Decembrie 1939.

Episcopul :

† VASILE

2-3

În baza ordinului Venerabilului Consiliu Eparhia Nr. 6389 B. ex 1939 din 4 Noembrie, se publică concurs, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“ pentru postul de preot la parohia vacantă de clasa II-a din comuna **Brebul** protopresbiteratul Caransebeșului.

I. Beneficii.

1. Sesiunea parohială în extensiune de 105 jugăre.
2. Birul parohial.
3. Veniturile stolare uzitate.
4. Casă parohială cu grădină și cu supraedificatele economice necesare.

II. Indatoriri.

Preotul ales este obligat a-și împlini toate datorințele preoțești și pastorale, a predica regulat în fiecare Duminică și sărbătoare și a catehiza la școala primară, fără nici o altă remunerație.

Toate impozitele după beneficiile de mai sus cad în sarcina preotului ales.

Cei ce doresc să ocupe acest post, întrucât vor avea cvalificațiunea cerută pentru parohii de clasa II-a, precum și binecuvântarea P. S. S. Episcopului diecezan, să-și înainteze cererile, adresate consiliului parohial ort. rom. din Brebul prin Prea On. Oficiu protopopesc al Caransebeșului.

Reflectanții se vor prezenta, pe lângă prealabila încunoștințare a Prea On. Domn protopresbiter tractual, în vre-o Duminică sau sărbătoare în sfânta biserică, spre a-și arăta dexteritatea în cântare, tipic și oratorie, însă nicidecum în ziua de alegere.

Brebul, din ședința consiliului parohial ținută la 26 Noembrie 1939.

Președinte :

Coriolan Draghici

preot administrator.

Secretar :

Ion Ișfan.

În conțelegere cu Oficiul protopopesc :

Isaia Suru

adm. protopop.

2-3

Eparhia ort. rom. a Caransebeșului.
Biroul electoral eparhial.

Nr. 60 ex 1940.

C o m u n i c a t.

Potrivit dispozițiilor cuprinse în art. 57 din Regulamentul pentru alegerea și constituirea organelor reprezentative și executive în parohiile, protopopiatele și eparhiile din Patriarhia română, se aduce la cunoștința celor interesați, că pentru demnitatea de membri în *Aduarea, eparhială a Caransebeșului*, în termen legal, s'a depus și *Biroul electoral eparhial a admis candidatura următorilor membri din cler:*

N. nr. Circum-scripției electorale	Numele circum-scripției electorale	C a n d i d a ț i i			Observări
		Numele și conumele lor	Ocupațiunea sau funcțiunea lor	Domiciliul	
I.	Bocșa-mont.	Prot. Dr. Zeno Muntean Pr. Petru Vuc Pr. Coriolan Zuiac	prof. dir. supl. la Acad. teol. paroh paroh	Caransebeș Bocșa-română Vasiova	
II.	Bozovici	Pr. Pavel Bogoevițiu Pr. Ioan Goanță Pr. Silviu Novacovițiu	funcț. la Cons. ep. paroh paroh	Caransebeș Bozovici Bănta	
III.	Brebul	Protod. Teodor Roșca	diacon episcopesc	Caransebeș	
IV.	Caransebeș	Prot. Ic. Stavrofor Romul G. Aneușa	consilier-ref. eparh.	Caransebeș	
V.	Coșava	Pr. Victor Iclozan Pr. Serafin Băian	paroh paroh	Băsești Margina	
VI.	Domașnea	Pr. Dr. Traian Coșeriu Pr. Vasile Paica	paroh paroh	Teregova Feneș	
VII.	Făget	Pr. Ioan Muntean	adm. prot.	Făget	
VIII.	Iablașița	Protos. Dr. Laurențiu Bosic	prof. la Acad. teol.	Caransebeș	
IX.	Logoj	Prot. Dr. Aurel Mihaescu	protopop	Logoj	
X.	Moldova-nouă	Pr. Arsenie Golumba Pr. George Târba	paroh paroh	Berzasca Sasca-montană	
XI.	Ohababistra	Pr. Isaia Suru	adm. prot.	Caransebeș	
XII.	Oravița	Prot. Virgil Musta	protopop	Oravița	
XIII.	Orșova	Prot. Iosif Cămpian	protopop	Orșova	
XIV.	Panciova	Nu se fac alegeri			
XV.	Răcășdia	Prot. Ioan Oravițan	protopop	Răcășdia	
XVI.	Recița-mont.	Prot. Dr. Iosif Ieremia	adm. paroh-prot	Recița-montană	
XVII.	Sacul	Pr. Mihuți Jigorea Pr. Dimitrie Lupea	paroh paroh	Logoj Jena	

Nr.-ul circum- scripției electorale	Numirea circum- scripției electorale	C a n d i d a ț i i			Observări
		Numele și conumele lor	Ocupațiunea sau funcțiunea lor	Domiciliul	
XVIII.	Slatina mică	Pr. Ilie Sârbu	paroh	Rusca	
XIX.	Sasca-mont.	Pr. George Cotoșman Pr. George Runcan Pr. George Târba	prof. la Acad. teol. paroh paroh	Caransebeș Nicolinț Sasca-montană	
XX.	Vârșeț	Nu se fac alegeri			

Se observă că, în colegiile preotești nu se va putea vota decât pe candidații admiși pentru fiecare circumscripție, iar voturile date pentru alte persoane netrecute în tabloul de mai sus, se vor considera nule și neavente.

Caransebeș, la 3 Februarie 1940.

Președinte:

Prot. Ic. Stavrofor Romul G. Ancușa

Secretar:

Nicolae Cornean.

Eparhia ort. rom. a Caransebeșului.
Biroul electoral eparhial.

Nr. 89 ex 1940.

Comunicat

Potrivit dispozițiilor cuprinse în art. 57 din Regulamentul pentru alegerea și constituirea organelor reprezentative și executive în parohiile, protopopiatele și eparhiile din Patriarhia română, se aduce la cunoștința celor interesați, că pentru demnitatea de membri în *Adunarea eparhială a Caransebeșului*, în termen legal, s'a depus și *Biroul electoral eparhial*, în ședința sa de astăzi, a admis candidatura următorilor membri mireni.

Nr. circum- scripției electorale	Numirea circum- scripției electorale	C a n d i d a ț i i			Observări
		Numele și conumele lor	Ocupațiunea sau funcțiunea lor	Domiciliul	
I.	Bocșa-mont.	Meior i. r. Octavian Furlugeanu Dimitrie Zgriban	senator de Timiș inv.-dir. școlar	Doclin Bocșa-montană	
II.	Bozovici	Dr. Ioan Drăghiciu Eftimie Gherman Ing. Pavel Goanță.	advocat deputat de Timiș insp. gen. al Com. de avere	Bozovici Lăpușnicul-mare Caransebeș	
III.	Brebu	Prof. Matei Armaș Dr. David Jurca Prof. George Molin Alexie Mureșan Dr. Dimitrie Novăcescu	director de liceu medic director de gimn. insp. prin. U. D. R. advocat	Caransebeș Caransebeș Reșița-montană Reșița-montană Caransebeș	
IV.	Caransebeș	Prof. Mateiu Armaș Ing. Ștefan Borauz Pavel Jumanca Augustin Munteanu Dr. Dimitrie Novăcescu	director de liceu dir. Com. de avere insp. gen. al inv. primar director de bancă advocat	Caransebeș " " " "	
V.	Coșava	Victor Feneș Dr. Octavian Jucu Dr. Vasile Mircu Aurel Lugojanu	industriaș advocat medic-șef primpretor	Făget Logoj " Făget	

Nr. circumscripției electorale	Numirea circumscripției electorale	C a n d i d a ț i i			Observări
		Numele și conumele	Ocupațiunea sau funcțiunea lor	Domiciliul	
VI.	Domașnea	Dr. Isac Rădulescu Ing Petru Fotoc	advocat insp. gen. la Com. de avere	Caransebeș Caransebeș	
VII.	Făget	Ion Crișciu Inv. Dionisie Drăgulescu Dr. Titus Popoviciu	advocat subinsp. școl. jud. advocat, subsecretar de stat	Logoj Bujor Logoj	
VIII.	Iablanița	Prof. Mateiu Armaș lt. Col. i. r. Romulus Boldea Teodor Rotariu Ing. Damaschin Stroca	director de liceu preș. Com. de avere inginer hotarnic insp. silv. la Com. de avere	Caransebeș " Orșova Caransebeș	
IX.	Logoj	Bujor Barbu Dr. Ionel Dobrin Dumitru Gall Dr. Constantin Murariu Dr. Vasile Mircu	primpretor adv., prim. orașului director de bancă medic medic-șef	Logoj " " "	
X.	Moldova-nouă	Constantin Arcan Dr. Octavian Jucu Dr. Tiberiu Seviciu Vasile C. Mihălcescu	subinsp. școlar advocat notar public dir. silv. U. D. R.	Moldova-nouă Logoj " Oravița	
XI.	Ohababistra	Ing. Mihail Cloșan Dr. George Ianculoviciu Augustin Munteanu Dimitrie Sgăverdia Isidor Tătariu	insp. silv. la Com. de avere advocat director de bancă cons. ref. eparhial director de bancă	Ohababistra Caransebeș " "	
XII.	Oravița	Dr. Petru Corneanu Dr. Pavel Liuba Ilie Rusmir	advocat advocat prof. de liceu	Oravița " "	
XIII.	Orșova	Victor Ioviția Dr. Mihai Lalescu Constantin Vladu Dr. Lazăr Zărcula	primpretor medic prof. la Acad. teol. adv., prim. orașului	Orșova Mehadia Caransebeș Orșova	
XIV.	Panciova	Nu se fac alegeri			
XV.	Răcășdia	Dr. Ioan Fira Dr. Maxim Radovan	medic prim. jud. advocat	Oravița "	
XVI.	Recița-mont.	Cornel Milutinoviciu Dr. Cornel Roșu	primpretor medic de circum.	Recița-montană Recița-română	
XVII.	Sacul	Nicolae Cornean Dr. Nicolae Domăneanțu Cornel Mircea Dimitrie Sgăverdia	cons. ref. eparh. advocat rev. școl. pens. cons. ref. eparh.	Caransebeș " Logoj Caransebeș	
XVIII.	Slatina-mică	Ing. Alexandru Andrei Constantin Călțiu Dr. George Ianculoviciu Augustin Munteanu Grigorie Popescu	insp. silv. la Com. de avere director de bancă advocat director de bancă dir. de fabrică și deputat de Timiș	Caransebeș " " " Logoj	
XIX.	Sasca-mont.	Dr. Alexie Jianu Vasile Poboran	inginer-chimist dir. minelor U. D. R.	Logoj Anina	
XX.	Vârșeț	Nu se fac alegeri			

Se observă că, în Adunările parohiale din fiecare circumscripție electorală nu se va putea vota decât pe candidații admiși pentru respectiva circumscripție, iar voturile date pentru alte persoane netrecute în tabloul de mai sus, se vor considera nule și neavenite.

Caransebeș, la 3 Februarie 1940.

Președinte:

Prot. Ic. Stavrofor Romul G. Ancușa

Secretar:

Nicolae Cornean

Convocare.

No. 98 ex 1940.

În baza dispozițiilor cuprinse în § 13 din Regulamentul pentru procedura la alegere de protopresbiter, Ven. Consiliu eparhial în ședința secțiilor unite ținută la 31 Ianuarie 1939 și sub Nr. 241 B ex 1939, m'a numit Comisar consistorial pentru conducerea actului alegerii de protopresbiter în tractul protopresbiteral vacant al Bocșei-montane.

Îndeplinându-se prescrierile pentru săvârșirea acestui act, în baza §§-lor 15 și 16 din același Regulament și a ordinului Ven. Consiliu eparhial ddto 27 Ianuarie a. c. Nr. 493 B ex 1940, prin aceasta convoc și declar de convocată Adunarea protopopească — Sinodul protopresbiteral — electorală a tractului Bocșa-montană, în ședința extraordinară pentru săvârșirea alegerii de protopop pe ziua de **Joi în 29 Februarie 1940, ora 10^{1/2}, a. m. în sf. biserică parohială din Bocșa-montană**, la care sunt poftiți a participa atât M. O. D. Membrii ordinari, cât și cei ad hoc preoți și mireni.

Sf. Liturghie cu Chemarea Duhului Sfânt se va celebra în aceeași zi la ora 9 a. m. în sf. biserică parohială din Bocșa-montană.

Buziaș, la 5 Februarie 1940.

Ioan Geția
protopop

La „Librăria Diecezană“

din Caransebeș, se află de vânzare:

Smirnă kgr. à 270 lei

Tămâie (lacrimă) „ „ 230 „

Judecătoria mixtă Caransebeș, secția c. f.

Nr. 2149/1939 c. f.

Publicațiune de licitație și condițiile de licitație.

În cauza de executare pornită de următoarea Băncile Bănățene Unite din Timișoara pentru suma de 439.827 lei capi. și acc., contra urmăriților Oberdorfer, Iosif și soția sa năs. Fani Mischek din Caransebeș în urma supraofertei făcută de Prima Casă de Păstrare din Caransebeș, în baza § 27 legea XLI din 1908, judecătoria ordonă o nouă licitație asupra imobilului înscris în c. f. a comunei Caransebeș Nr. 1836 Nr. de ord. A. + 1 Nr. top. 1874 Casa Nr. 645 și moara în Intravilan de 107 stp. Prețul de strigare de 83.600 lei A. + 3 Nr. top. 2044/1 Grădină în Intravilan de 1480 stp. Prețul de strigare de 13.200 lei, pentru încasarea creanței de 439.827 lei capital, interese de 7% din ziua de 30 Septembrie 1933, spese de proces și de executare, fixate la suma de 9738 lei. Pentru începerea licitațiunii se fixează ziua de **26 Februarie 1940 ora 9 a. m.** în localul oficial al instanței c. f. Condițiunile de licitație sunt:

1. Imobilul supus licitațiunii nu poate fi vândut cu preț mai mic de cât cel de strigare.
2. Supraoferta este obligatorie, chiar dacă supraofertantul nu se prezintă la licitație.
3. Dacă la licitație, nu se oferă un preț mai mare decât supraoferta, imobilul va fi declarat cumpărat de supraofertant.
4. Cumpărătorul este obligat să plătească speșele nouii licitațiunii peste prețul de cumpărare oferit (§ 27 XLI 1908).

Caransebeș la 16 Noembrie 1939.

Judecător **Leo Pető**,

Dir. c. f. **D. Lăzărel**.

Pentru conformitate:

D. Lăzărel directorul c. f.

Toți bunii Români

subscriu

Bonuri pentru înzestrarea Armatei!